

طرح «نقشه آزار»

مبارزه با آزار جنسی
در خیابان‌های مصر

HarassMap
The Campaign to
End Sexual Harassment
in Egypt's Streets

Vision and Motivation

February 11, 2011 marked the beginning of a new era in Egyptian history, as longtime president Hosni Mubarak was swept from power by a wave of mass demonstrations across the country. The end of that repressive regime, however, did not herald an end to the problems that had plagued Egyptian society – among them widespread sexual harassment and assault. For years, women in Egypt had endured pervasive street harassment ranging from catcalls and groping to mass sexual attacks. The revolution provided a brief respite as women joined with men to protest, and as one woman said, “In three weeks of revolution we did not experience any sexual harassment by men. What civilization emerged in these weeks! What culture!”¹

But with the post-Mubarak security vacuum came increasingly violent sexual assaults on women in public spaces.

بینش و انگیزه

با اوج گرفتن امواج اعتراضات سراسری و برکناری حسنی مبارک، رئیس‌جمهوری که سالیان دراز بر مصر حکومت کرد، یازدهم فوریه ۲۰۱۱ میلادی عصر نوینی را در تاریخ مصر گشود. اما پایان نظام خودکامه و سرکوبگر در این کشور به معنی خاتمه یافتن بلایایی که در میان‌شان می‌توان به ویژه به اذیت و آزار جنسی گسترده اشاره کرد، نبود. سال‌ها زنان مصری از آزار خیابانی همچون سوت و متلک خیابانی گرفته تا تجاوز جنسی، رنج برده‌اند. انقلاب، فرصتی بود تا زنان مدتی از آزار جنسی مصون بمانند. یک زن مصری می‌گوید: «در طول سه هفته‌ای که انقلاب به درازا انجامید، ما هیچگونه آزار جنسی از سوی مردان مشاهده نکردیم. گویی فضایی آکنده از فرهنگ و تمدن بر کشور حکم فرما شده بود!»^۱ به موازات خلاء امنیتی پس از سرنگونی حسنی مبارک، تجاوز جنسی با خشونت روزافزون در اماکن عمومی علیه زنان گسترش یافت. میدان التحریر قاهره که به قلب انقلاب شهرت یافته بود،

Cairo's Tahrir Square, known around the world as the heart of the revolution, swiftly transformed into an unwelcoming place for women; on the very night that Mubarak fell, CBS correspondent Lara Logan and many other women were sexually assaulted by mobs.

According to Amnesty International, "Testimonies from victims and those attempting to save them paint a frightening picture: tens if not hundreds of men surrounding the victims with countless hands tearing off clothes and veils, unzipping trousers and groping breasts, nipples and backsides. In some cases these attacks meet the definition of rape, including penetration with fingers and sharp objects."² One British journalist described her ordeal: "Men began to rip off my clothes. I was stripped naked... Hundreds of men pulled my limbs apart and threw me around. They were scratching and clenching my breasts and forcing their fingers inside me in every possible way... All I could see was leering faces, more and more faces sneering and jeering as I was tossed around like fresh meat among starving lions."³ As one Egyptian women's rights activist put it, "We do not want to use the term 'harassment.' What is happening today is sexual terrorism."⁴

This disturbing trend has spawned another revolution, by Egyptians striving to empower women, protect them from assault, and change anti-woman societal norms that blame victims. HarassMap is an online service that enables women to report their experiences of harassment and

به مکانی ناخوشایند برای زنان تبدیل شد؛ شب سرنگونی حسنی مبارک، گزارشگر ویژه شبکه تلویزیونی آمریکایی سی‌بی‌اس، لارا لوگان و بسیاری دیگر از زنان حاضر در میدان، مورد اذیت و آزار جنسی ارادل و اوباش مصری قرار گرفتند. بنا به گزارش عفو بین‌الملل، «قربانیان و آنهایی که تلاش در نجات آنان داشته‌اند، در شهادت‌های خویش، صحنه‌های دهشتناکی را ترسیم می‌کنند. ده‌ها و گاه صدها مرد، قربانیان زن خود را در حلقه‌ای به دام انداخته، دست‌های بی‌شماری لباس‌های آنها را پاره کرده، باسن و پستان‌های‌شان را دستمالی می‌کنند. در برخی موارد، حملاتی از این دست، همراه با فرو کردن آلات تیز به مجاری تناسلی زنان، دقیقاً معنی تجاوز به خود می‌گیرند.»^۲ یک خبرنگار زن بریتانیایی، تجربه وحشتناک خود را اینگونه بیان می‌کند: «مردانی شروع به کندن لباس‌های من کردند. لخت مادرزاد شده بودم... صدها مرد اعضای مرا هر یک به طرفی کشیده و به گوشه‌ای پرتم کردند... عده‌ای پستان‌های مرا می‌فشردند و می‌خراشیدند و عده‌ای دیگر با انگشتان خود به من تجاوز می‌کردند. در حالی که مشتی گفتار گرسنه مرا به این سو و آن سو پرتاب می‌کردند، تنها چیزی که می‌دیدم، نگاه‌های خیره و نیشخندهای کریه‌شان بود.»^۳ یکی از فعالین مصری حقوق زنان در این باره می‌گوید: «ما در تعریف این گونه وقایع دیگر از اصطلاح اذیت و آزار جنسی استفاده نمی‌کنیم، چرا که آنچه حقیقتاً در حال وقوع است، چیزی جز تروریسم جنسی نیست.»^۴

این روند مضطرب‌کننده به نوبه خود منجر به پایگیری انقلابی نوین در مصر شد، انقلابی که طی آن مصریانی هستند که می‌کوشند تا زنان را قدرتمند ساخته، آنان را از آزار و اذیت

assault via SMS, informs them of services such as free counseling, and maps the incidents online. HarassMap also conducts outreach to raise awareness of sexual harassment and assault and encourage Egyptians to stand up against perpetrators and protect victims. The project was founded in December 2010 by a group of women's rights activists who sought to break down victims' "feeling of isolation and give a voice to those who would otherwise hesitate to speak."⁵ The demand for the service was so great that within an hour of the beta launch, the HarassMap server crashed.⁶

Goals and Objectives

HarassMap's main goal is to "change the environment in the streets that tolerates harassment."⁷ As project co-founder Rebecca Chiao says, "We want people to say, 'This will not be tolerated. This doesn't fit with our Egyptian values or our tradition or history. It's a new trend and it has to be stopped.'"⁸

HarassMap includes four main components. First, women who experience harassment can send an anonymous text message or log onto the HarassMap website to report their experience. HarassMap then sends automated responses to each report with information on how to access free services – filing a police report, getting legal aid or psychological help, or taking a self-defense class. Volunteers review reports, culling any that do not list a location or provide enough detail, and sorting them into categories such as

جنسی محفوظ نگه داشته و هنجارهای اجتماعی ضد زن را دگرگون سازند. در این راستا، طرح HarassMap تارنمایی است که بوسیله آن زنان مصری می‌توانند موارد مشاهده‌شده آزار جنسی را از طریق پیامک گزارش داده، به خدمات رایگان مشاوره دست پیدا کرده و با داده‌های جمع‌آوری‌شده از این راه، جغرافیای آزار در این کشور را نقشه‌برداری کنند. طرح آنلاین فوق همچنین وسیله‌ای است برای آگاهی‌رسانی به مصریان در رابطه با آزار و اذیت جنسی و ترغیب آنها به تلاش برای پاسداری از قربانیان این وقایع و ایستادگی در برابر عاملین آنها. این طرح در دسامبر ۲۰۱۰ میلادی از سوی گروهی از فعالان حقوق زنان و کنشگرانی که در پی شکستن دیوار «انزوای زنان قربانی و هم‌صدا شدن با زنانی که به سختی لب به سخن می‌گشایند» بودند، پایه‌ریزی شد.^۵ تقاضای کاربران برای خدمات ارائه‌شده از سوی این تارنما به حدی بود که تنها ساعاتی پس از راه‌اندازی آن، سرور این تارنما باز ایستاد.^۶

اهداف و مقاصد

هدف اصلی تارنما، «دگرگون ساختن شرایط، در کوچه و خیابانی است که آزار و اذیت جنسی را برتافته و تحمل می‌کند.»^۷ ربکا چیاو، یکی از پایه‌گذاران این طرح، می‌گوید: «ما می‌خواهیم مردم بگویند که دیگر این گونه اعمال را تحمل نخواهند کرد. چنین اعمالی نه با سنت و نه فرهنگ و تاریخ مصر هم‌خوانی ندارد. روندی است نوین که می‌بایست جلوی آن را هر چه زودتر گرفت.»^۸ این طرح از چهار جزء اصلی تشکیل شده است. نخست، زنان قربانی می‌توانند شرح رویداد را با یک پیامک ناشناس، یا وصل شدن به تارنما، گزارش دهند. رایانه مزبور، با ارسال

“indecent exposure,” “sexual invites,” “stalking or following,” “catcalls,” or “groping.”

HarassMap then maps each incident online, using the text message system Frontline SMS to collate the messages and the online mapping system Ushahidi to plot the locations out. The online map not only provides evidence that harassment exists for those who deny it, it also helps to “break the stereotypes that lead to inaction: ‘harassment doesn’t happen in my neighborhood,’ ‘it only happens to non-veiled girls,’ ‘it happens in dark streets at night,’ or by young men who can’t get married,” all of which are proven false by HarassMap’s reports.⁹

This evidence provides support for HarassMap’s community outreach and prevention efforts, which are the project’s primary focus. Volunteers across Egypt ask for civic support from policemen, shop owners, and others on the streets in their neighborhoods, most of whom agree to stand up against harassment they witness rather than looking the other way.¹⁰

Leadership

The idea for HarassMap originated with Rebecca Chiao, an American who had moved to Egypt to work with the Egyptian Center for Women’s Rights (ECWR), and Engy Ghozlan, an Egyptian women’s rights activist who also worked with ECWR. The organization’s volunteers experienced street harassment on a daily basis and would routinely share their frustration with

پاسخی خودکار به کاربر فوق، وی را از خدمات ارائه‌شده از سوی این طرح آگاه می‌سازد؛ مانند شیوه گزارش‌رسانی به نیروی انتظامی، دریافت همیاری روان‌پزشکی، یا دوره‌های آموزشی دفاع از خود. سپس، داوطلبانی که در چهارچوب این طرح مشغول به فعالیت هستند، گزارش‌های رسیده را مرور، آنهایی که جزئیات لازم زمانی و مکانی به همراه ندارند دسته‌بندی کرده و آنها را بر اساس شاخص‌هایی چون «خودنمایی به دور از نزاکت»، «درخواست رابطه جنسی»، «کمین و تعقیب»، «متلک»، و «دستمالی»، طبقه‌بندی می‌کنند.

رایانه فوق سپس، با استفاده از نرم‌افزار گردآوری پیامک و نیز سامانه نقشه‌برداری آنلاین یوشاهیدی، وقایع و موارد اذیت جنسی را در قالب جغرافیای آزار و با جزئیات مکانی آنها، به نقشه می‌کشد. رایانه نه تنها گواهی است مستند از آزار جنسی در برابر آنهایی که منکر این گونه وقایع هستند، که تلاشی است برای درهم شکستن کلیشه‌هایی که آزار جنسی را ممکن می‌سازند، کلیشه‌هایی از قبیل: «چنین وقایعی در محله ما اتفاق نمی‌افتد»، «وقایعی از این دست تنها برای دختران بی‌حجاب یا بدحجاب رخ می‌دهد»، یا «تنها در معابر تاریک به وقوع می‌افتد»، و یا صرفاً «از سوی مردان جوانی که نمی‌توانند ازدواج کنند، صورت می‌گیرد»، که باطل بودنشان بر پایه گزارش‌های جمع‌آوری شده، اثبات می‌گردد.⁹

شواهد به دست آمده پیوندهای داوطلبین را تقویت و آنان را در توسعه و پیشگیری مصمم‌تر می‌کند. داوطلبان طرح در سرتاسر مصر پشتیبانی مأمورین نیروهای انتظامی، کسبه و مغازه‌داران و مردم را جهت پیشگیری از این وقایع خواستار می‌شوند و اکثراً پاسخ منفی نمی‌شنوند. مخاطبین قبول می‌کنند به جای بی‌اعتنایی، همکاری کنند.¹⁰

each other. "One day," Chiao recalled, "we looked at one another and said that we all work for a women's rights organization and that we should do something about this!"¹¹ Chiao and Ghozlan began working on an anti-harassment campaign with ECWR, and through their networking with other women's rights organizations, they met Amal Fahmy, who worked for the United Nations Population Fund, and Sawsan Gad, who had experience with geographic information systems, or mapping.¹²

The idea of mapping sexual harassment came from NIJEL, a project that helps organizations share information through online maps; when a NIJEL partner's wife was harassed in Cairo, he approached the women and offered the project's mapping services for free as a tool to track sexual harassment in Egypt.¹³ Since access to mobile phones is widespread in Egypt, the women realized that being able to immediately report harassment via text message would restore women with "the agency to respond to the way they've been treated" rather than suffering in silence.¹⁴

Together, they founded HarassMap as an entirely volunteer-driven grassroots project, with technical assistance from NIJEL and legal aid from a local law office. While initially the co-founders spent a great deal of time trying to legally register HarassMap with the government, they decided to remain an un-funded volunteer group in order to circumvent prohibitive requirements for registration.¹⁵ Over the

رهبری

ربکا چیائو، بانویی آمریکایی که برای همکاری با مرکز مصری حقوق زنان، به این کشور نقل مکان کرد و در آنجا مستقر شد، و کنشگر مصری حقوق زنان، اینجی ایمن غزلان، مبتکرین اولیه این طرح محسوب می‌شوند. داوطلبینی که در قالب این طرح به همکاری با یکدیگر روی آوردند، زنانی بودند که به طور روزمره با اذیت و آزار جنسی مواجه بودند و ناامیدی خود در برابر این وقایع را به بحث و تبادل نظر می‌گذاشتند. ربکا چیائو به یاد می‌آورد: «روزی او و همکاران او به یکدیگر نگاهی کردند و گفتند که ما هر یک با سازمانی در رابطه با حقوق زنان فعالیت می‌کنیم و زمان آن فرا رسیده که آستین‌هایمان را بالا زده و برای این مهم اقدامی شایان انجام دهیم.»^{۱۱} بدین ترتیب چیائو و غزلان دست به دست هم داده و کارزاری در رابطه با آزار جنسی زنان با هماهنگی مرکز مصری حقوق زنان تدارک دیدند، و از طریق شبکه‌سازی با دیگر سازمان‌های مرتبط با حقوق زنان، با امل فهمی، از کارکنان صندوق جمعیت سازمان ملل متحد و سوسن غد، متخصص جغرافیا و سامانه‌های تخصصی نقشه‌برداری، وارد ارتباط و در این راستا همکاری کردند.^{۱۲}

ایده ترسیم جغرافیای آزار جنسی در قالب یک نقشه، از سازمان غیرانتفاعی NIJEL سرچشمه گرفت. هدف اصلی این سازمان این است که به دیگر سازمان‌ها کمک کند تا داده‌های خود را از طریق نقشه‌های آنلاین با یکدیگر به اشتراک بگذارند. هنگامی که همسر یکی از کارکنان سازمان فوق در مصر مورد آزار جنسی قرار می‌گیرد، خدمات رایانه‌ای نقشه‌برداری آنلاین تشکیلات متبوع خویش را رایگان در اختیار شبکه نویناد زنان قرار می‌دهد،^{۱۳} و از آنجا که

following two years, though, with funding from Canada's International Development Research Center, HarassMap grew to include over ten paid staff members and 500 volunteers in nine governorates across Egypt, from Alexandria to Asyut.¹⁶

Civic Environment

Sexual harassment is a problem that has long affected women in Egypt; according to a 2008 ECWR survey, 98% of foreign women and 83% of Egyptian women have been sexually harassed.¹⁷ Half of women experience harassment on a daily basis, and women are especially vulnerable to sexual

attack in mass holiday gatherings and political protests.¹⁸ For example, during 2012's Eid al-Adha, the holiday marking the end of Ramadan, 727 cases of sexual harassment – many of which took place in front of policemen who did not intervene – were reported to security forces.¹⁹

This harassment circumscribes women's lives in myriad ways; as one of HarassMap's co-founders writes, "I grew up in Cairo learning how to strategize my life to avoid sexual harassment. I would make sure to run my errands during a

گوشی‌های تلفن همراه در مصر به شکلی گسترده کاربرد دارند، مبتکرین طرح HarassMap به این فکر افتادند که استفاده از پیامک برای گزارش‌رسانی در پی وقوع آزار جنسی به قربانیان این گونه وقایع این امکان را خواهد داد تا به جای رنج کشیدن در سکوت، «ابزاری برای پاسخگویی به این گونه اعمال در اختیار داشته باشند».^{۱۴}

بدین ترتیب بود که زنان مبتکرین طرح، با هم، تشکیلات HarassMap را با کمک فنی سازمان NIJEL و همیاری حقوقی یک دفتر و کالت در قاهره، در قالب سازمانی تماماً داوطلب‌محور و مردمی، پایه‌ریزی کردند. در حالی که مبتکرین اولیه این طرح مدت زمان زیادی را صرف به ثبت‌رسانی حقوقی تشکیلات نوین خود کردند ولی، برای دور زدن موانع اداری منع‌کننده، تصمیم می‌گیرند تا سازمانی داوطلب‌محور باقی مانده و از یارانه‌های دولتی بگذرند.^{۱۵} با این حال، در طول دو سالی که از آغاز کار آن می‌گذشت، سازمان HarassMap توانست با بهره‌جستن از کمک‌های مالی مرکز کانادایی پژوهش در زمینه توسعه، و به خدمت گرفتن بیش از ۱۰ کارمند حقوق بگیر و ۵۰۰ داوطلب، گستره فعالیت‌های خود را از اسکندریه تا اسیوط، به بیش از ۹ فرمانداری در سرتاسر مصر، بسط دهد.^{۱۶}

فضای مدنی

اذیت و آزار جنسی معضلی است که سال‌ها به زنان مصری آسیب زده. بررسی‌های انجام گرفته از سوی مرکز مصری حقوق زنان در سال ۲۰۰۸ میلادی نشانگر آن است که ۹۸ درصد زنان خارجی و ۸۳ درصد زنان مصری در این کشور مورد اذیت و آزار جنسی قرار گرفته‌اند.^{۱۷} نیمه از زنان روزمره با آزار جنسی دست و پنجه نرم

football match when men and boys in the neighborhood are busy watching... I had to go out at expensive restaurants but not the more affordable 'men-only' cafes or free public parks, and I had to resort to private taxi rides over public buses. I even turned down jobs because they had no accessible parking, which [would] take me back to the dreadful public bus. And even with all these precautions, I [would still be] still harassed in the few minutes that I have to walk every day between my parked car and any building."²⁰

Meanwhile, societal attitudes place the blame for such attacks on women, their attire or their presence in a crowded public place. A 2008 viral online ad campaign captured this attitude, with an image displaying a wrapped lollipop next to an unwrapped lollipop with flies clustered on it, captioned "You can't stop them, but you can protect yourself," that is, by donning the hijab (headscarf).²¹ As a result of these attitudes, many women feel pressure not to speak about their experiences of sexual harassment and assault, for fear that they will be blamed and their reputation will be damaged. In fact, 97 percent of Egyptian women who have experienced sexual harassment did not go to the police "because they didn't think it was important or because no one would help them."²² This is not to mention that police frequently harass women themselves.

In fact, sexual harassment is not just a social phenomenon but has also been used by authorities as a way to deter women

می‌کنند، به ویژه در تعطیلی‌ها، گردهمایی‌های مردمی و تظاهرات سیاسی.^{۱۸} به عنوان نمونه، تنها در مراسم عید قربان سال ۲۰۱۲ میلادی، جشن پایان ماه اسلامی رمضان، ۷۲۷ شکایت در ارتباط با آزار جنسی - اغلب در برابر چشمان نیروهای انتظامی منفعل - به مامورین گزارش داده شد.^{۱۹} اذیت و آزار جنسی، در چنین ابعادی، محدودیت‌های متعددی را برای زنان مصری به وجود می‌آورد. همانطور که یکی از بنیان‌گذاران طرح HarassMap می‌گوید: «من در قاهره بزرگ شدم و از همان آغاز یاد گرفتم چگونه زندگی خود را برای بر حذر ماندن از آزار جنسی، سازماندهی کنم. مثلاً، خریدها و کارهای روزانه را طوری برنامه‌ریزی می‌کردم که با مسابقات فوتبال همزمان شود و بتوانم، هنگامی که مردان بالغ و یا جوانان محله سرگرم تماشای آن هستند، به کار بیرونی خود پردازم... یا اینکه به جای قهوه‌خانه‌های ارزان و مختص مردان، مجبور بودم به رستوران‌های گران‌قیمت‌تر بروم و به جای استفاده از وسایل نقلیه عمومی مجبور بودم از تاکسی خصوصی استفاده کنم... حتی به برخی پیشنهادهای شغلی جواب رد دادم، چرا که صاحب‌کار پارکینگ در اختیارم نمی‌گذاشت و در نتیجه مجبور می‌شدم با همان وسایل نقلیه عمومی و اتوبوس‌های دهشتناک‌اش سر کار جدید بروم. با وجود این تمهیدات، باز هنگامی که از پارکینگ به ساختمان محل کارم می‌رفتم، مورد اذیت و آزار جنسی قرار می‌گرفتم.^{۲۰}

با همه اینها، باورها و رویکردهای اجتماعی، کماکان تقصیر این گونه رفتارهای ناشایست جنسی را، به گردن زنان، شیوه لباس پوشیدن و یا حضور آنها در اماکن عمومی شلوغ، می‌اندازد. در سال ۲۰۰۸ میلادی یک کمپین اینترنتی، این

from participation in the public sphere. At a Tahrir Square protest on March 9, 2011, a group of female protestors were arrested, beaten, given electric shocks, and strip-searched while being photographed by soldiers.²³ Seven women were threatened with prostitution charges and made to submit to “virginity tests” during which a doctor examined their hymens while soldiers watched and laughed.²⁴ One of the women said, “On that day, I truly wished for death.”²⁵ A senior general justified this violation by saying, “The girls who were detained were not like your daughter or mine. These were girls who had camped out in tents with male protesters in Tahrir Square, and we found in the tents Molotov cocktails and drugs,” and that furthermore, none of the women were virgins.²⁶ While a civilian court found the “virginity tests” to be illegal, the only military officer charged in the matter was acquitted.²⁷

In December 2011, a widely-circulated image of a woman brutally beaten and stripped to the point that her bra was exposed by soldiers sparked outrage. At the same time, as one Egyptian woman pointed out, “Many people said she had brought it on herself. What was she doing there in the first place? Why was she dressed like that?”²⁸ In early 2013, a Salafi preacher expressed an extreme version of this perspective as he scoffed at the idea that “naked women, who are going to Tahrir Square because they want to be raped, are off limits,” calling them “devils” and criticizing their lack

گونه باور و رویکرد اجتماعی را ترسیم کرد: در حالی که یک آب‌نبات چوبی با پوشش در کنار یک آب‌نبات چوبی پوشیده از مگس در تصویر به چشم می‌خورد، زیرنویس آن می‌گفت، «جلوی‌شان را نمی‌توانی بگیری، ولی خودت را که می‌توانی محفوظ بداری!». به عبارت دیگر، حجاب سرت کن تا این بلا سرت نیاید!^{۲۱} به همین دلیل است که بسیاری از زنان قربانی ترجیح می‌دهند سکوت کنند و مورد سرزنش مضاعف قرار نگیرند و آبروی‌شان ریخته نشود. در واقع، ۹۷ درصد زنان قربانی هرگز به نیروهای انتظامی مراجعه نمی‌کنند، «یا به این دلیل که فکر می‌کنند مهم نیست و یا اینکه اصولاً انتظار کمکی هم از آنان ندارند.»^{۲۲} نیروهای انتظامی اغلب از جمله مرتکبین آزار و اذیت جنسی می‌باشند.

آزار جنسی تنها یک معضل اجتماعی نیست، بلکه مسئولین از آن به عنوان ابزاری برای دور نگه داشتن زنان از عرصه عمومی نیز استفاده می‌کنند. در تظاهرات نهم مارس ۲۰۱۱، گروهی از زنان معترض دستگیر شده، مورد ضرب و شتم و سپس بازرسی بدنی لخت قرار می‌گیرند، آن هم در برابر دوربین‌های عکاسی سربازان و دیگر مأمورین امنیتی!^{۲۳} در این میان، ۷ تن از زنان بازداشت‌شده به جرم واهی روسپیگری تهدید و مجبور می‌شوند باکرگی خود را در حضور پزشک و دید تمسخرآمیز و قهقهه‌های مأمورین امنیتی، به آزمایش گذاشته و تن به «آزمون بکارت» دهند.^{۲۴} یکی از همین زنان می‌گوید: «آن روز، واقعا آروزی مرگ کردم.»^{۲۵} یکی از امیران ارشد نیروهای مسلح، تجاوزهای فوق‌الذکر را چنین توجیه کرده است: «این دختران مثل دختر من و شما نیستند. ما آنها را زیر چادرهایشان در میدان التحریر همراه با مردان نامحرم، با ککتنل مولوتف

of “shame, good manners, fear and even femininity.”²⁹

Many excuse sexual harassment as the natural product of repressed sexuality. Because of the weak Egyptian economy, many men cannot afford to get married and must continue to live at home with their parents. In addition, premarital sex is frowned upon, and so – some say – men vent their frustration by harassing women. However, the fact that both married men and prepubescent boys harass women

undermines this theory.

The HarassMap team has been accused of trying to smear Egypt's reputation by drawing attention to sexual harassment. The project has responded by sending out a clear message that “We love Egypt; we do not want to leave; therefore, we are not letting harassment push us away. If I have a problem in my house, like water leaking...I do not hide it, or just abandon my home...I fix it, and this is the way we

و مواد مخدر پیدا کرده‌ایم. از اینها گذشته، هیچ یک از آنها باکره هم نبوده است.»^{۲۶} در حالی که یک دادگاه مدنی، «آزمون‌های بکارت» را غیرقانونی اعلام کرد، تنها افسر امنیتی متهم در این پرونده، از سوی دادگاه بی‌گناه اعلام شد.^{۲۷}

در دسامبر ۲۰۱۱، پخش گسترده فیلمی در فضای مجازی که ضرب و شتم شدید و لخت کردن زنی جوان به دست مأموران امنیتی مصر را به تصویر می‌کشید، خشم وسیعی را برانگیخت. همانطور که یکی از زنان مصری خاطر نشان می‌سازد، «بسیاری گفتند که تقصیر خود دخترک بوده است. اصلاً آنجا چه کار می‌کرده است؟ و می‌خواست بدحجاب نباشد تا این بلا هم سرش نیاید!»^{۲۸} اوایل ۲۰۱۳، یکی از روحانیون و مبلغین سلفی بالای منبر رفته، با تمسخر «زنان لختی را که عمداً به میدان تحریر می‌روند تا به آنها تجاوز شود»، به باد حمله گرفت و آنها را «شیاطینی بی‌اخلاق، بی‌شرم، و حتی فاقد زینت خواند»^{۲۹}

بسیاری از ناظران، آزار و اذیت جنسی را مولود تمایلات جنسی سرکوب‌شده می‌پندارند. اقتصاد ضعیف مصر چنین اقتضاء می‌کند که تعداد کثیری از مردان جوان قادر به ازدواج نیستند و از روی ناچاری، در خانه پدری، زندگی می‌کنند. علاوه بر این، چون رابطه جنسی پیش از ازدواج با غضب نگریسته می‌شود، محرومیت جنسی مردان از طریق تجاوز و اذیت و آزار جنسی زنان مهار می‌شود. اینکه مردان متعهل و پسران نابالغ نیز به آزار و اذیت جنسی زنان روی می‌آورند، پایه‌های استدلالی این نظریه را سست می‌کند.

برخی اعضای HarassMap را متهم می‌کنند که با بزرگ کردن موضوع آزار جنسی، در پی تخریب شهرت مصر هستند. اعضای این طرح، برای رد اتهامات، پیامی را با این مضمون منتشر

feel about social issues.”³⁰

Especially in the wake of post-revolution instability, HarassMap volunteers have experienced a backlash against their work, as some deem sexual harassment insignificant next to Egypt’s other problems; Chiao says, “There’s a propaganda campaign against us, saying now is not the time for women’s rights.”³¹ Nonetheless, HarassMap volunteers are determined to continue their work; as Chiao says, “There’s not a time for men and a time for women...it’s a time to build the future of our country right now... for all of us. If any group is excluded from that, it’s not the future that we want to see.”³²

Message and Audience

HarassMap strives to influence bystanders rather than harassers themselves, in order to “build a community that makes it more uncomfortable for harassers to act like they do now.”³³ As a community-based project, HarassMap does not “tell people what they should...[or] shouldn’t be doing. We talk to them as neighbors.”³⁴ Volunteers – half of whom are men – are trained to assemble community outreach groups in their own neighborhoods. On a monthly basis, over 500 volunteers go into their neighborhoods across Egypt to speak with “people who have a presence in the street – shop owners, police, the guys that park cars, the doormen,” asking them to watch out for sexual harassment and to stand up against harassers.³⁵

During outreach, volunteers emphasize

کردند: «ما عاشق مصریم و خیال نداریم این کشور را ترک کنیم. بنابراین، هرگز به آزار و اذیت جنسی اجازه نمی‌دهیم ما را بیرون براند. اگر در خانه به عنوان مثال آب نشت می‌کند، این دلیل نمی‌شود که ما خانه و آشیانه خود را ترک کنیم، برعکس، به دنبال راه حلی برای نشت آب و برطرف کردن مشکل خواهیم آمد. به همین ترتیب نیز، ما در پی راهکاری برای برون‌رفت از مشکلات اجتماعی در این کشور می‌باشیم.»^{۳۰}

ضدیت با سازمان HarassMap، به ویژه پس از انقلاب و آغاز دوران بی‌ثباتی، بالا گرفت، چرا که منتقدان معتقدند، آزار جنسی در برابر خیل عظیم مشکلات مصر، چندان اهمیتی ندارد. چیائو در این باره می‌گوید: «یک کمپین تبلیغاتی علیه ما با این پیام که حقوق زنان در شرایط فعلی مصر موضوعیتی ندارد در جریان است.»^{۳۱} با این حال، داوطلبینی که با طرح کار می‌کنند، مصمم هستند تا به کمپین خویش برای احقاق حقوق زنان مصری ادامه دهند. چیائو در نقد این دیدگاه می‌گوید: «اینکه زمانی برای مردان وجود دارد و زمانی برای زنان، استدلال درستی نیست... هم اکنون زمان آن رسیده که آینده کشور خود را بسازیم... کشور و آینده‌ای برای همه... اگر گروهی از این کشور و از آینده آن محروم گردد، این، آن کشور و آینده‌ای نیست که ما در پی‌اش هستیم.»^{۳۲}

پیام و مخاطب

HarassMap بیشتر ناظران منفعل آزار جنسی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، تا آزاردهندگان را، چرا که هدف آن «ساختن محیطی است اجتماعی که به راحتی امکان بروز چنین اعمالی را به آزاردهندگان و اذیت‌کنندگان جنسی ندهد.»^{۳۳} به عنوان طرحی جامعه‌محور، HarassMap در

that sexual harassment is a recent problem and “completely out of step with [Egyptian] traditions and values.”³⁶ Volunteers go on to describe Egyptian tradition, recalling how in the past, bystanders would stand up to defend women, even to the point of chasing down harassers and shaving their heads as a mark of shame. They say, “Wouldn’t it be great if we could together make this happen again and be proud of our streets and...the dignity and culture of our society?”³⁷

Volunteers use the project’s map of sexual harassment incidents and eyewitness stories to show people that harassment really does happen in their own neighborhoods, and they “are often shocked and angered when they realize how common [it] really is, that it happens on their streets and to all kinds of people.”³⁸ Volunteers ultimately ask the people they speak with to “send the message: harassment will not be tolerated!”³⁹

Although usually HarassMap volunteers are first met with resistance, by the end of the conversation, “most people are not just agreeing, but they are enthusiastic and want to take action”; in fact, eight out of ten people typically become supporters.⁴⁰ These community leaders receive stickers and posters declaring their shops harassment-free zones. In exchange, the businesses are promoted on the HarassMap website as safe places for women.⁴¹

In addition to face-to-face outreach, the Internet and mobile phones play a key

پی آن نیست «که به مردم بگویند چه بکنند و چه نکنند، بلکه به عنوان یکی از اعضای جامعه با آنان سخن می‌گویند.»^{۳۴} داوطلبین، که نیمی از آنان را مردان تشکیل می‌دهند، تعلیم دیده‌اند تا هر یک در محله خود گروهی را با هدف توسعه بوجود آورده، دست همیاری به سوی افراد محل دراز کنند. بدین ترتیب، هر ماه حدود ۵۰۰ داوطلب در محله‌های خود، با مردم، از کاسب کاران و اهل محل گرفته تا مأمورین امنیتی و دیگران، گفتگو می‌کنند تا هر یک از آنها را در قبال «مراقبت و ایستادگی در برابر آزار جنسی» ترغیب کنند.^{۳۵}

داوطلبان این کمپین به مردم توضیح می‌دهند که آزار جنسی، پدیده‌ای است که دست به گریبان جامعه مصری شده و «هیچ‌گونه تقاربی با ارزش‌ها و سنت‌های این کشور ندارد.»^{۳۶} آنها به مخاطبان خویش یادآوری می‌کنند که چگونه در گذشته، مردم تحت هیچ‌عنوانی به هیچ‌فردی اجازه آزار جنسی را نداده، در برابر او ایستادگی می‌کردند و در صورت ارتکاب چنین جرمی، سرش را به نشانه فردی بی‌شرم، از ته می‌تراشیدند. آنها از مخاطبین خویش می‌پرسند، «آیا بهتر نخواهد بود چنین گذشته‌ای را از نو بسزایم و به امنیت باز یافته معابر عمومی خود و نیز به مرتبه احیاء شده‌ی شأن انسانی در فرهنگ خود، بار دیگر افتخار کنیم.»^{۳۷}

با نقشه‌برداری موارد مشاهده‌شده و نشان دادن آن به مخاطبین، داوطلبین تلاش دارند تا واقعیت آزار جنسی را نشان دهند و آنها نیز «از اینکه آزار جنسی تا چه حد گسترده شده و حتی در محله خودشان هم اتفاق می‌افتد»، عصبانی می‌شوند.^{۳۸} آنها از مخاطبین می‌خواهند که این پیام را پخش کنند: «آزار جنسی دیگر تحمل نخواهد شد.»^{۳۹}

گرچه داوطلبین ابتدا، از سوی مخاطبین خود با نوعی مقاومت روبرو می‌شوند ولی، «اکثر مردم با

role in attracting sexual harassment reports and new volunteers; Chiao says, “With social media, [HarassMap] is growing. As soon as someone hears about your work, they can click the link and volunteer... and recruit their friends. The effort to get people engaged is much less.”⁴² Moreover, as the number of cell phone users in Egypt has grown to 92 million – a penetration rate of 113 percent – the project’s reach has expanded further, even to “remote villages we would never have been able to reach without technology.”⁴³

Outreach Activities

The HarassMap team has networked with women’s rights activists around the world; the project was inspired in part by the Blank Noise campaign against street harassment in India.⁴⁴ HarassMap has also worked with the US-based Hollaback movement, which similarly enables women to report their experiences of street harassment online.⁴⁵ The project has also helped activists in Yemen, Syria, Lebanon, Bangladesh, Pakistan, India, and Palestine to launch local versions of HarassMap, and HarassMap is also assisting groups in Libya, Turkey, South Africa, the United States, Canada, Iran, Malaysia, Indonesia, Japan, Cambodia, and Morocco to set up their own maps.⁴⁶ HarassMap also worked with groups in Lebanon and Sudan to encourage Internet users to blog and tweet about sexual harassment (#EndSH) on June 20, 2011; in that one day, the campaign attracted hundreds of tweets and over a hundred

استدلال ارائه شده موافقت و بسیاری ابراز تمایل به همکاری با این طرح می کنند؛ در واقع: «از هر ده نفر، هشت تن به حامیان آن تبدیل می شوند.»^{۴۰} این رهبران نوین محلی پوسترهایی را دریافت کرده و در محل کسب خویش نصب می کنند، اعلان‌هایی با مضمون: «منطقه عاری از آزار جنسی». این اماکن تجاری نیز در نقشه آنلاین HarassMap به عنوان محل‌های امن برای زنان، در فضای مجازی معرفی شده و ارتقاء داده می شوند.^{۴۱}

به جز داوطلبان، فضای مجازی و گوشی‌های همراه نیز اهمیت بسزایی در جلب حمایت مردم علیه آزار جنسی و گردآوری گزارش‌های مربوطه دارند. چیاثو می‌افزاید: «رسانه اجتماعی، HarassMap در حال رشد و گسترش است. به محض اینکه یک نفر از کار شما آگاه می‌شود، می‌تواند با یک کلیک به حامیان و داوطلبین‌تان پیوندد... و پس از آن در میان دوستان خود تلاش کند. بدین ترتیب، تلاش برای عضوگیری، بسیار کمتر می‌شود.»^{۴۲} با نرخ نفوذ ۱۱۳ درصد، تعداد کاربران گوشی همراه در مصر به ۹۲ میلیون رسیده، برد طرح نیز به همان میزان افزایش پیدا کرده، «حتی روستاهای دوردستی که بدون استفاده از فن‌آوری نوین ارتباطاتی، هرگز نمی‌توانستیم به هیچ یک از آنها دسترسی پیدا کنیم.»^{۴۳}

فعالیت‌های فراگستر

HarassMap با کنشگران حقوق زنان در دنیا شبکه‌سازی کرده است. این طرح از کارزار هندی مبارزه با آزار جنسی Blank Noise هم‌الهام گرفته است.^{۴۴} پروژه مصری با معادل آمریکایی خود Hollaback، نیز که به صورت آنلاین مخاطبین خود را از معضل آزار جنسی آگاه می‌سازد، ارتباط برقرار کرده است.^{۴۵} HarassMap به فعالین حقوق

blog posts.⁴⁷

HarassMap has also formed partnerships with local NGOs and independent groups and activists to organize activities like art exhibitions, performances of HarassMap reports, open mics, graffiti campaigns, and more. The project also partnered with the creators of the film 678, released in December 2010, which spotlighted the problem of sexual harassment in Egypt; before the movie's release, the HarassMap team met with its creators and discussed the issue with them, then partnered with the film's stars on outreach programs.⁴⁸

As HarassMap works to end tolerance of sexual harassment, others have joined the fight. Volunteer groups OpAntiSH and Tahrir Bodyguard, both founded in November 2012, patrol mass gatherings in Tahrir Square, where they intervene to stop sexual attacks, take victims to a safe area, and provide them with medical and psychological support. The groups also pass out hotline numbers that can be used, along with Facebook or Twitter

زنان در کشورهای یمن، سوریه، لبنان، بنگلادش، پاکستان، هند و فلسطین کمک کرده تا معادل محلی طرح مصری را در کشورهای متبوع خود پیاده کنند. همچنین به کنشگران حقوق زنان در کشورهای لیبی، ترکیه، آفریقای جنوبی، ایالات متحده آمریکا، کانادا، ایران، مالزی، اندونزی، ژاپن، کامبوج و مراکش یاری رسانده تا آنها نیز جغرافیای آزار را در سرزمین خود ترسیم کنند.^{۴۶} همکاری داوطلبان مصری کمپین با فعالین لبنان و سودان در ماه ژوئن ۲۰۱۱ میلادی، به تولید صدها توییت و وبلاگ در فضای مجازی انجامید.^{۴۷}

همکاری HarassMap با دیگر سازمان‌های غیردولتی، مستقل دولتی و فعالین مدنی، به برپایی نمایشگاه‌های هنری متعددی انجامیده است، کارهای هنرمندان در عرصه مبارزه با آزار جنسی به نمایش درآمده، هنر به عنوان ابزاری برای نقد مشکلات اجتماعی، پا به عرصه می‌گذارد. این نوع همیاری در زمینه سینما به تولید فیلم ۶۷۸، نگاهی سینمایی و نقادانه به معضل آزار جنسی در مصر، و به اکران آن در ماه دسامبر ۲۰۱۰ میلادی انجامید. پیش از توزیع فیلم، دست‌اندرکاران HarassMap با خالقین و ستاره‌های آن به گفتگو نشسته، برنامه‌های گسترش‌دهنده در رابطه با مبارزه با آزار جنسی را با آنان در میان گذاشتند.^{۴۸}

در حالی که HarassMap به کمپین خود برای پایان دادن به مدارای آزار جنسی ادامه می‌دهد، دیگران به آن می‌پیوندند. گروه‌هایی مانند OpAntiSH و Tahrir Bodyguard، که هر دو در ماه نوامبر سال ۲۰۱۲ میلادی تاسیس شدند، با گشت‌های امنیتی خود، در گردهمایی‌های سیاسی میدان التحریر، به مراقبت از معترضین زن پرداخته و در صورت بروز موارد آزار جنسی، قربانیان را به محلی امن برده و خدمات درمانی لازم را در اختیار

posts, to report assaults so that volunteers can respond. They are also launching additional activities, such as free self-defense classes and coordination with political parties to ensure that they provide volunteers to fight sexual harassment during demonstrations.⁴⁹ As a Tahrir Bodyguard representative says, “Women have the right to protest in the square, and we are here to protect them and help them protect themselves.”⁵⁰

Between HarassMap’s launch and early 2013, it collected and mapped nearly 1,000 reports of harassment and gathered surveys from almost 10,000 women.⁵¹ HarassMap receives about 20,000 page views per month.⁵² As a result of these achievements, the project has been recognized internationally, winning the UNDP’s World Summit Youth Award in the “Power 2 Women” category in 2011.⁵³ The next year, it won Deutsche Welle’s Best of the Blogs (BOBs) award for “best use of technology for social good.”⁵⁴

In 2013, HarassMap plans to launch an educational program through which teachers and volunteers from public schools and universities will be trained in how to address sexual harassment, including activities adapted for an audience of young people.⁵⁵ The project also plans to expand its community outreach beyond the streets, to malls, restaurants, and public transportation.⁵⁶

As Nehad Abul Komsan, head of the Egyptian Center for Women’s Rights, says, “This is a silent crime. But now more

آنان قرار می‌دهند. و با در اختیار گذاشتن شماره تلفن‌های اضطراری خود، در کنار ابزارهایی مانند تویتر و فیس‌بوک، به مخاطبین امکان می‌دهند تا هر مورد مشاهده‌شده آزار جنسی را با سرعت به آنها گزارش داده تا اقدامات لازم را انجام دهند. این دو گروه کلاس‌های آموزشی رایگان دفاع از خود را ارائه داده و با احزاب سیاسی برای بهره گرفتن از نیروی انسانی داوطلب آنها در حفظ امنیت گروه‌هایی‌ها همکاری می‌کنند.^{۴۹} یکی از اعضای گروه «مخاطبین التحریر» می‌گوید: «زنان حق دارند اعتراض کنند و ما اینجاییم تا از آنها محافظت و کمک کنیم از خود مراقبت کنند.»^{۵۰}

HarassMap از آغاز تا اوایل ۲۰۱۳ توانسته بیش از ۱۰۰۰ مورد آزار جنسی را گردآوری و نقشه‌برداری کند و از ۱۰۰۰۰ زن مصری در این رابطه نظرسنجی به عمل بیاورد.^{۵۱} تارنمای این طرح هر ماه بیش از ۲۰۰۰۰ بازدید دارد.^{۵۲} دستاوردهای متعدد این طرح باعث شده تا جایگاه بین‌المللی نیز افزایش یابد و جایزه برنامه توسعه سازمان ملل در ارتباط با توانمندسازی زنان در سال ۲۰۱۱ میلادی، به آن تعلق بگیرد.^{۵۳} برای تقدیر از «استفاده بهینه از فناوری در رابطه با منفعت جامعه، HarassMap موفق می‌شود جایزه سالانه بهترین بلاگ دویچه وله را به خود اختصاص دهد.»^{۵۴}

در ۲۰۱۳، HarassMap با همکاری داوطلبین و آموزگاران در قالب مراکز آموزشی، تعلیم در زمینه مبارزه و پیشگیری از آزار جنسی را داخل محیط‌های آموزشی برده و زبان و ابزار تربیتی را با مخاطبین جوان تطبیق می‌دهد.^{۵۵} این طرح در نظر دارد حیطه عملکرد خود را به مراکز تجاری، رستوران‌ها و وسایل نقلیه عمومی، گسترش دهد.^{۵۶}

نهاد ابو کسمان، رئیس مرکز مصری حقوق زنان، می‌گوید، «این یک جنایت خاموش است.

women are talking about it,” thanks to the efforts of projects like HarassMap.⁵⁷ HarassMap has empowered women with the ability to report harassment and has begun the hard work of ending societal tolerance for this trend. As Egyptians are taking on more personal responsibility for their country, Chiao says, “People don’t feel powerless anymore. They’re ready to exercise their power right now. In the midst of all the political mess...this is something really hopeful.”⁵⁸

ولی امروزه زنان بیشتری درباره آن سخن می‌گویند، این دستاورد اقدامات سازمان‌هایی نظیر HarassMap است.^{۵۷} این طرح به زنان مصری امکان گزارش موارد آزار جنسی را داده و از سوی دیگر مبارزه سخت برای پایان دادن به تحمل و مدارای آزار جنسی را نیز در دستور کار خود دارد. به موازات افزایش حس مسئولیت مصریان در قبال سرنوشت خود، چیاو می‌گوید، «مردم دیگر خود را ناتوان احساس نمی‌کنند. آنان آماده اعمال قدرت خود هستند و در بی‌ثباتی سیاسی کنونی، این دستاورد مایه امید است.»^{۵۸}

Footnotes

پی‌نوشت‌ها

1. Hass, Amira. “Egypt’s thirst for freedom has intensified, even after Mubarak’s exit.” 14 Feb. 2011. Haaretz. <http://www.haaretz.com/print-edition/news/egypt-s-thirst-for-freedom-has...>
2. Eltahawy, Diana. “Sexual attacks on women in Egypt.” 1 Feb. 2013. Amnesty International Live Wire. <http://livewire.amnesty.org/2013/02/01/sexual-attacks-on-women-in-egypt/>
3. Smith, Natasha. “Please God. Please make it stop.” 26 June 2012. <http://natashajsmith.wordpress.com/2012/06/26/please-god-please-make-it-...>
4. “Egyptian women and ‘Tahrir Bodyguards’ declare war against rampant ‘sexual terrorism.’” Agence France-Presse. 5 March 2013. <http://www.rawstory.com/rs/2013/03/05/egyptian-women-and-tahrir-bodyguar...>
5. Shaban, Hamza. “Crowdsourcing Sexual-Assault Prevention.” 12 Feb. 2013. The American Prospect. <http://prospect.org/article/crowdsourcing-sexual-assault-prevention>
6. Warner, Andrea. “Egypt’s HarassMap tackles sexual harassment one click at a time.” 6 Feb. 2013. Straight.com. <http://www.straight.com/life/349526/egypts-harassmap-tackles-sexual-hara...>
7. “Interview 12/18/2011: Rebecca Chiao of Harassmap in Cairo, Egypt.” 18 Jan. 2012. Philly Hollaback. <http://philly.ihollaback.org/2012/01/18/interview-12182011-rebecca-chiao...>
8. Simons, Paula. “Harassmap harnesses social media to fight for social change.” 25 Jan. 2013. Edmonton Journal. <http://blogs.edmontonjournal.com/2013/01/25/harassmap-harnesses-social-m...>
9. Sayed, Diana. “Harassmap Founder Addresses Sexual Violence in Egypt.” 9 Nov. 2012. Human Rights First. <http://www.humanrightsfirst.org/2012/11/09/harassmap-founder-makes-wave-...>
10. Lee, Ian and Teo Kermeliotis. “‘Harassment Map’ helps Egyptian women stand up for their rights.” 21 Dec. 2012. CNN. <http://www.cnn.com/2012/12/21/world/africa/harassmap-egypt-mobile-phones>
11. Rakha, Marwa. “HarassMap: New technology facilitates the first anti-sexual harassment project in Egypt.” 6 January 2011. Think Africa Press. <http://thinkafricapress.com/article/harassmap>
12. Rakha, Marwa. “HarassMap: New technology facilitates the first anti-sexual harassment project in Egypt.” 6 January 2011. Think Africa Press. <http://thinkafricapress.com/article/harassmap>
13. Rakha, Marwa. “HarassMap: New technology facilitates the first anti-sexual harassment project in Egypt.” 6 January 2011. Think Africa Press. <http://thinkafricapress.com/article/harassmap>

14. Scialom, Florence. "Mobile phones give harassment victims a voice in Egypt." 8 March 2011. Frontline SMS. <http://www.frontlinesms.com/2011/03/08/mobile-phones-give-harassment-vic...>
15. "We Have 2 Openings." 3 Feb. 2013. HarassMap Facebook.
16. "Clouds in Egypt's Sky: Sexual Harassment, From Verbal Harassment to Rape." 2008. Egyptian Center for Women's Rights. http://egypt.unfpa.org/Images/Publication/2010_03/6eeeb05a-3040-42d2-9e1...
17. "Clouds in Egypt's Sky: Sexual Harassment, From Verbal Harassment to Rape." 2008. Egyptian Center for Women's Rights. http://egypt.unfpa.org/Images/Publication/2010_03/6eeeb05a-3040-42d2-9e1...
18. "Security officials: 727 cases of sexual harassment reported over Eid." 29 Oct. 2012. Al-Masry Al-Youm. <http://www.egyptindependent.com/news/security-officials-727-cases-sexual...>
19. Gad, Sawsan. "Egypt: Year One, HarassMap Report." 27 Nov. 2012. Stop Street Harassment. <http://www.stopstreetharassment.org/2012/11/harassmapyearone/>
20. Lindsey, Ursula. "Veil Your Lollipop." 25 June 2008. The Arabist. <http://www.arabist.net/blog/2008/6/25/veil-your-lollipop.html>
21. "Clouds in Egypt's Sky: Sexual Harassment, From Verbal Harassment to Rape." 2008. Egyptian Center for Women's Rights. http://egypt.unfpa.org/Images/Publication/2010_03/6eeeb05a-3040-42d2-9e1...
22. Amnesty International. "Egyptian women protesters forced to take 'virginity tests'." 23 March 2011. <http://www.amnesty.org/en/for-media/press-releases/egyptian-women-protes...>
23. Human Rights Watch. "Egypt: Military Impunity for Violence Against Women." 7 April 2012.
24. Ibrahim, Samira. "Samira and the Army: An Egyptian Girl's Story." Tahrir Diaries. <http://www.youtube.com/watch?v=c29CAXR141s>
25. Amin, Shahira. "Egyptian general admits 'virginity checks' conducted on protesters." 31 May 2011. CNN. <http://www.cnn.com/2011/WORLD/meast/05/30/egypt.virginity.tests/index.html>
26. Human Rights Watch. "Egypt: Military Impunity for Violence Against Women." 7 April 2012. <http://www.hrw.org/news/2012/04/07/egypt-military-impunity-violence-agai...>
27. Sebastian, Tim. "Egyptian Apathy on Human Rights." 2 July 2012. New York Times. <http://www.nytimes.com/2012/07/03/opinion/egyptian-apaty-on-human-right...>
28. "Raping women in Tahrir NOT 'red line': Egyptian preacher Abu Islam." 7 Feb. 2013. Al Arabiya. <http://english.alarabiya.net/articles/2013/02/07/264982.html>
29. Ayyad, May. "The stalking, groping and whistling." July 2011. What Women Want. <http://www.whatwomenwant-mag.com/sections/magazine/article.php?AID=1022&...>
30. Rice, Xan, Katherine Marsh, Tom Finn, Harriet Sherwood, Angelique Chrisafis and Robert Booth. "Women have emerged as key players in the Arab spring." 22 April 2011. The Guardian. <http://www.guardian.co.uk/world/2011/apr/22/women-arab-spring>
31. "Interview 12/18/2011: Rebecca Chiao of Harassmap in Cairo, Egypt." 18 Jan. 2012. Philly Hollaback. <http://philly.ihollaback.org/2012/01/18/interview-12182011-rebecca-chiao...>
32. "Interview 12/18/2011: Rebecca Chiao of Harassmap in Cairo, Egypt." 18 Jan. 2012. Philly Hollaback. <http://philly.ihollaback.org/2012/01/18/interview-12182011-rebecca-chiao...>
33. "Interview 12/18/2011: Rebecca Chiao of Harassmap in Cairo, Egypt." 18 Jan. 2012. Philly Hollaback. <http://philly.ihollaback.org/2012/01/18/interview-12182011-rebecca-chiao...>
34. Lee, Ian and Teo Kermeliotis. "'Harassment Map' helps Egyptian women stand up for their rights." 21 Dec. 2012. CNN. <http://www.cnn.com/2012/12/21/world/africa/harassmap-egypt-mobile-phones>
35. "Interview 12/18/2011: Rebecca Chiao of Harassmap in Cairo, Egypt." 18 Jan. 2012. Philly Hollaback.

- <http://philly.ihollaback.org/2012/01/18/interview-12182011-rebecca-chiao...>
36. "Interview 12/18/2011: Rebecca Chiao of Harassmap in Cairo, Egypt." 18 Jan. 2012. Philly Hollaback. <http://philly.ihollaback.org/2012/01/18/interview-12182011-rebecca-chiao...>
37. "The Map." HarassMap website. http://harassmap.org/en/?page_id=93
38. Gad, Sawsan. "Egypt: Year One, HarassMap Report." 27 Nov. 2012. Stop Street Harassment.
39. Lee, Ian and Teo Kermeliotis. "'Harassment Map' helps Egyptian women stand up for their rights." 21 Dec. 2012. CNN. <http://www.cnn.com/2012/12/21/world/africa/harassmap-egypt-mobile-phones>
40. Simons, Paula. "Harassmap harnesses social media to fight for social change." 25 Jan. 2013. Edmonton Journal. <http://blogs.edmontonjournal.com/2013/01/25/harassmap-harnesses-social-m...>
41. Warner, Andrea. "Egypt's HarassMap tackles sexual harassment one click at a time." 6 Feb. 2013. Straight.com. <http://www.straight.com/life/349526/egypts-harassmap-tackles-sexual-hara...>
42. "Ministry: Egyptians' cell phone usage rate 113%, 37% for internet." 5 Aug. 2012. Egypt Independent. <http://www.egyptindependent.com/news/ministry-egyptians-cell-phone-usage...>
43. "Interview 12/18/2011: Rebecca Chiao of Harassmap in Cairo, Egypt." 18 Jan. 2012. Philly Hollaback. <http://philly.ihollaback.org/2012/01/18/interview-12182011-rebecca-chiao...>
44. Dechter, Gadi. "Calling Out the Catcallers." 28 Feb. 2011. Johns Hopkins Magazine. <http://archive.magazine.jhu.edu/2011/02/calling-out-the-catcallers/>
45. Shaban, Hamza. "Crowdsourcing Sexual-Assault Prevention." 12 Feb. 2013. The American Prospect. <http://prospect.org/article/crowdsourcing-sexual-assault-prevention>
46. Mayault, Isabelle. "Harassmap, the Pink Mafia." 28 Nov. 2011. Mashallah News. <http://mashallahnews.com/?p=6175>
47. Ayyad, May. "The stalking, groping and whistling." July 2011. What Women Want. <http://www.whatwomenwant-mag.com/sections/magazine/article.php?AID=1022&...>
48. Abou Bakr, Thoraia. "Tahrir Bodyguard: Safeguarding female protesters." 24 Feb. 2013. Daily News Egypt. <http://www.dailynewsegypt.com/2013/02/24/tahrir-bodyguard-safeguarding-f...>
49. El Shabrawy, Nevine. "Tahrir Bodyguard launches free self-defense training for women." 21 Feb. 2013. Egypt Independent. <http://www.egyptindependent.com/news/tahrir-bodyguard-launches-free-self...>
50. "HarassMap reports." HarassMap website. http://harassmap.org/en/?page_id=144
- Shaban, Hamza. "Crowdsourcing Sexual-Assault Prevention." 12 Feb. 2013. The American Prospect.
51. Shaban, Hamza. "Crowdsourcing Sexual-Assault Prevention." 12 Feb. 2013. The American Prospect. <http://prospect.org/article/crowdsourcing-sexual-assault-prevention>
52. UNDP's World Summit Youth Award in the "Power 2 Women" category in 2011
53. "Egyptian harassment website wins UNDP Youth Award." 20 Sept. 2011. Daily News Egypt. <http://www.dailynewsegypt.com/2011/09/20/egyptian-harassment-website-win...>
54. "BOBs awards honor personal crusades for justice." 3 May 2012. Deutsche Welle. <http://dw.de/p/14nvV>
55. "We Have 2 Openings." 3 Feb. 2013. HarassMap Facebook. <https://www.facebook.com/HarassMapEgypt/posts/452697481468897>
56. "Community action." HarassMap website. http://harassmap.org/en/?page_id=96
57. Birnbaum, Michael. "In Egypt, a backlash against harassment." 8 Sept. 2012. The Washington Post. http://articles.washingtonpost.com/2012-09-08/world/35495713_1_harassmen...
58. Simons, Paula. "Harassmap harnesses social media to fight for social change." 25 Jan. 2013. Edmonton Journal. <http://blogs.edmontonjournal.com/2013/01/25/harassmap-harnesses-social-m...>

Learn More

News and Analysis

HarassMap website.

Chick, Kristen. "In Cairo, an effort to put sexual harassment on the map – via Twitter and text." 23 Nov. 2010. Christian Science Monitor.

"Clouds in Egypt's Sky: Sexual Harassment, From Verbal Harassment to Rape." 2008. Egyptian Center for Women's Rights.

Dechter, Gadi. "Calling Out the Catcallers." 28 Feb. 2011. Johns Hopkins Magazine.

Gad, Sawsan. "Egypt: Year One, HarassMap Report." 27 Nov. 2012. Stop Street Harassment.

"Interview 12/18/2011: Rebecca Chiao of Harassmap in Cairo, Egypt." 18 Jan. 2012. Philly Hollaback.

Lee, Ian and Teo Kermeliotis. "'Harassment Map' helps Egyptian women stand up for their rights." 21 Dec. 2012. CNN.

Rakha, Marwa. "HarassMap: New technology facilitates the first anti-sexual harassment project in Egypt." 6 January 2011. Think Africa Press.

Sayed, Diana. "Harassmap Founder Addresses Sexual Violence in Egypt." 9 Nov. 2012. Human Rights First.

Simons, Paula. "Harassmap harnesses social media to fight for social change." 25 Jan. 2013. Edmonton Journal.

Warner, Andrea. "Egypt's HarassMap tackles sexual harassment one click at a time." 6 Feb. 2013. Straight.com.

Videos

Chiao, Rebecca. "HarassMap: Social Mapping Sexual Harassment and Violence in Egypt." 11 Feb. 2013. Canada's International Development Research Center.

Chiao, Rebecca. "TedxAlmedalen – Rebecca Chiao – HarassMap." 6 July 2012. Tedx.

Chiao, Rebecca. "Interview with HarassMap co-founder Rebecca Chiao." March 2013. Association for Women's Rights in Development.

بیشتر بدانید

خبرها و مقالہ ہا

ویدئو ہا